

Times of India bringer en artikel om Schiller Instituttets Berlin konference

Her er linket til artiklen i Times of Indias netversion den 18. juli 2025.

Times of India er det tredjestørste avis i Indien målt på oplag og det mest solgte engelsksprogede dagblad i verden.

af Mrutyuanjai Mishra

(Forfatteren kom til Schiller Instituttets konference i Berlin den 12.-13. juli 2025. Han er fra Indien, men bosat i Danmark. See mere under artiklen.)

The 18th of July holds deep significance for human rights activists across the world. It is Nelson Mandela International Day: his birthday. Had he been alive today, Mandela would have turned 107. He passed away at the age of 95, but his legacy continues to inspire global conversations about justice, dignity, and reconciliation.

Mandela was the first black head of state in South Africa and the first to be elected through a fully democratic process, after spending 27 years in prison for opposing apartheid. He was deeply inspired by Mahatma Gandhi. South Africa's long, painful journey toward freedom mirrors India's own decades-long struggle for independence, finally achieved in 1947.

Mandela once urged each of us, regardless of nationality, race, or background, to dedicate at least one hour on this day to doing something meaningful for someone else or for a community in need.

Those who admire his values and wish to honor his legacy can always find a way to help, even in small acts of kindness. These gestures, however modest, reflect a deeper commitment to our shared humanity. And yet, today, that very humanity is under increasing strain.

After attending a peace conference in Berlin on July 12–13, I left with a sobering realisation: Europe is in urgent need of clarity, courage, and political sanity.

Participants from across the globe had gathered to voice growing concern about the escalating political and military tensions in Europe and beyond. The conference brought together peace activists, academics, students, former diplomats, politicians, military officials, economists, musicians, and other professionals. Hundreds more joined virtually.

The opening session bore a striking title: “Man Is Not a Wolf to Man: For a New Paradigm in International Relations.”

In her keynote address, Helga Zepp-LaRouche, founder of the Schiller Institute, traced the historical forces that have led us to this dangerous precipice. She warned that we are at a “punctum saliens”, a critical inflection point in history, comparable to the years preceding the First and Second World Wars.

The message is clear: we must act. We can draw strength from the South African philosophy of Ubuntu, which teaches: “I am because you are.” This simple but profound truth reminds us that our fates are intertwined. Peace in one region fosters peace everywhere. Conflict in one region sends tremors throughout the entire world.

It was deeply moving to see American peace activists standing shoulder to shoulder with others from around the world, united by the conviction that a more cooperative and just global order is still within reach.

One of the most powerful voices at the conference was Ray McGovern, former senior CIA analyst and co-founder of Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPs). Now in his eighties, McGovern spoke with the authority of someone who has witnessed generations of geopolitical shifts. He asserted that the United States had fundamentally betrayed Russia after the Cold War.

Recalling a conversation with Mikhail Gorbachev's secretary, McGovern recounted asking, "Why didn't you get it in writing from U.S. Secretary of State James Baker that NATO wouldn't expand an inch?" The response was tragic in its naivety: "We trusted you all."

Mandela Day reminds us that trust, once broken, is extraordinarily hard to rebuild. Today, Russia views American military intentions with profound suspicion. One emerging flashpoint is Denmark. The Danish government has invited the US to build military bases on its territory, without holding a referendum or even consulting the public.

Many Danes now fear that their country could be compelled to accept nuclear weapons and relinquish control over what the U.S. military does on Danish soil.

Who would have imagined, just a few years ago, that Denmark could be transformed into a frontline state in a major war, one that might spiral into a third world war? Critics argue that Danish politicians have all but surrendered their national sovereignty.

This brings us to one of Russia's leading strategic thinkers: Dmitri Trenin, Academic Leader at the Institute for Military World Economy and Strategy, Higher School of Economics, Moscow. Speaking from Russia at the Berlin conference, Trenin delivered a stark warning about the direction into which Europe is heading.

"Europe is intent on becoming the frontline of the military

battlefield against Russia,” he said.

Trenin argued that this confrontation is being used to create a new cohesion in Europe, positioning the continent as a replacement for the United States in the strategic standoff with Russia, while Washington shifts its focus to containing China. According to Trenin, the justification for this military escalation is built on a false premise: that Russia is preparing to attack NATO.

He warned that this narrative is being used to rationalize a long-term military buildup, including long-range weapons systems and the deployment of troops to the Ukrainian front, based on the dangerously misguided assumption that Russia will not retaliate.

“The current situation,” he said, “is even more dangerous than during the Cuban Missile Crisis of 1962. But there is still a narrow window of hope, if meaningful action is taken at this eleventh hour.”

So, what can we do for humanity on this Mandela Day?

Perhaps we can begin by urging more Europeans to choose dialogue over confrontation, cooperation over coercion, and peace over militarization. Europe must not allow itself to become a vassal state of the United States, nor should it attempt to pressure nations like India, China, or Brazil into adopting a unipolar vision of world order.

Instead, Europe should reclaim its independent voice, one rooted in diplomacy, dignity, and balance. It must help shape a multilateral world where all nations are heard and respected, and where the Global South is finally given the space and justice it needs to heal from centuries of colonialism, exploitation, and racism.

Times of Indias beskrivelse af forfatteren:

Mrutyuanjai Mishra is a commentator with Politiken, Denmark’s

largest newspaper. He also comments on Asia on Danish TV and radio channels. He has authored many analytical articles on Asia and India in several Danish newspapers. He has studied anthropology at Copenhagen University and has specialized in human rights and democratization. Mrutyuanjai Mishra has spent half of his life in India and the other half in the Scandinavian countries Denmark and Sweden. Mrutyuanjai Mishra is also a consultant lecturer on issues related to India and Asia at institutions of higher education. He is currently working on a book on India to be used for higher educational purposes in Scandinavian countries.

Gandhi, Schiller og King: Sandhedskraften og den ophøjede medfølelse

Download (PDF, Unknown)

EIR interview: Indiens bidrag til det internationale ITER fusionsenergi projekt

i forbindelse med Modis besøg i Danmark

I anledning af den indiske premierminister Modis officielle besøg i Danmark den 3. april 2022.

Sarbajit Deb er Vicedirektør, Europa hos Larsen & Toubro med base i Danmark.

Indien byggede kryostaten, verdens "største køleskab", som omslutter reaktoren, for at holde de enormt varme temperaturer inde i reaktoren.

EIR Danmark har tilladelse til at bruge L&T ITER-videoen.

Information: EIR, Copenhagen: +45 53 57 00 51,
mich.ras53@gmail.com

Larsen & Toubro: www.larsentoubro.com

Schiller Instituttets Afghanistan-konference: Spred ideen om et fælles udviklingsprogram med det samme

31. juli (EIRNS) – Schiller Instituttet samlede i dag diplomater og eksperter fra mange nationer, herunder Afghanistan, Rusland, Kina, Pakistan, USA, Italien og andre til en intens diskussion på en international virtuel

konference om temaet: "Afghanistan: Et vendepunkt i historien efter tiden med de fejlslagne 'regimeskifter'.

Helga Zepp-LaRouche (Tyskland), præsident og grundlægger af Schiller Instituttet, som har ledet en proces med institutionel og uformel dialog igennem de sidste 18 måneder, sagde ved afslutningen af dagens begivenhed, at vi nu "har et perspektiv på hvilken vej vi skal gå". Prioriteten er "at lægge 'udvikling' frem på bordet, hvilket vil være svært for nogen at afvise", og at give al den støtte, der er mulig for at få det til at ske. Dagens sidste taler, Hussein Askary (Sverige), Sydvestasien-koordinator for Schiller Instituttet, udtrykte på det kraftigste, at vi skal "gøre 'udvikling' til det første punkt" i enhver forhandling, ikke det sidste. Han advarede: "Hold krigsherrerne og briterne ude!" Askarys præsentation, der dækkede konkrete aspekter af udvikling, havde titlen: "Sæt Afghanistan på bæltet & vejen til fred".

Arrangementet blev åbnet af ordstyrer Dennis Speed (USA), der sagde, at drøftelserne ville ændre den sædvanlige opfattelse af krig eller fred gennem deltagelse i diplomatiske bestræbelser på at formulere politik for gensidig forståelse og udvikling. Han introducerede en kort video fra 1985 af statsmand og økonom Lyndon LaRouche, der med henvisning til præsident Abraham Lincolns gerninger pointerede, at indflydelsen af infrastruktur forvandler en økonomi. Zepp-LaRouches indledende bemærkninger understregede, at vi befinder os i et særligt øjeblik i historien, hvor geopolitisk konfrontation må afsluttes og et nyt paradigme påbegyndes – ikke kun for eurasisk integration og velstand, men for universel historie. Hun viste det smukke kunstværk "Gyldne Maske" for at pointere den 5.000 år lange historie i den centralasiatiske region.

Professor Pino Arlacchi, der deltog fra Italien, spillede en hovedrolle i diskussionen fra start til slut. For indeværende er han professor i sociologi ved Sassari Universitet, tidligere var han administrerende direktør for FN's kontor for

narkotikakontrol og kriminalitetsforebyggelse (1997-2002) og tidligere observatør for Afghanistan i Europa-Parlamentet. Han talte om: "Udryd opium i Afghanistan, udvikl moderne landbrug, opbyg nationen nu." Han beskrev sin oprindelige plan, som i 2001 næsten havde elimineret opiumsvalmuens vækst i Afghanistan, hvilket sidenhen vendte i de følgende år fra 2001 pga. amerikanske og NATO's militære operationer. Arlacchi foreslog igen i 2010 en plan, som blev forpurret af EU, Storbritannien og USA. I dag er Afghanistan kilden til over 80% af verdens opiumsstoffer. Arlacchi fremlagde hvad der kan og må gøres i dag. Den nødvendige metode baserer sig på alternativt landbrug – støtter landmænd til at skifte til andre afgrøder og lignende realistiske metoder. Arlacchi understregede, hvor relativt billigt dette er i betragtning af narkotikakartellernes enorme indflydelse. Landmænd i Afghanistan får muligvis 300 til 350 millioner dollars for deres opiumafgrøde, som derefter er 20 milliarder dollars værd for organiseret kriminalitet i Europa. Der er mange alternative afgrøder med stor brugsværdi, for eksempel safran.

Diplomaterne præsenterede et bredt udsnit af den nuværende situation. Ambassadør Hassan Shoroosh (Afghanistan), Afghanistans ambassadør i Canada, talte fra Ottawa og sagde, at der er et "nyt kapitel i partnerskab" forude, som skal udarbejdes. Hans tale hed: "Vejen frem for Afghanistan." Han sagde, at hans land er "positioneret til at tjene som landbro" i Eurasien og gennemgik i detaljer forskellige transportkorridorer, fra Lapis Lazuli-korridoren, til 'Five Nations Railway route'.

Ambassadør Anna Evstigneeva (Rusland) talte fra New York City, hvor hun er stedfortrædende fast repræsentant ved Den russiske Føderations mission i FN. Hendes præsentation havde titlen: "Ruslands udsigter for Afghanistan og Eurasien". Hun understregede, at målet er stabilitet, og at der ikke er nogen militær løsning. Der er vigtige ramme-institutioner blandt naboerne i regionen, herunder CSTO og SCO og bilaterale

forbindelser. Der er en særlig rolle for den 'udvidede trojka', som har været på plads i mange år. Der vil finde møder sted i den nærmeste fremtid. Transport og infrastruktur har stor betydning.

Dr. Wang Jin (Kina), stipendiat ved Charhar Institute, talte om emnet "Afghanistan og Bælte- og Vejinitiativet". Han præsenterede fire centrale aspekter af Kinas bekymringer: 1) at der ikke er nogen spredning af ustabilitet; 2) at der er en fremtid med fremskridt for Afghanistan; 3) at ekstremisme og terrorisme ikke vinder frem; og 4) at Kina og Afghanistan har positive bånd.

Hr. Hassan Daud talte fra Pakistan. Han er administrerende direktør for 'Khyber Pakhtunkhwa Province Board of Investment & Trade'. Han påpegede, at Afghanistan er et af "de mindst økonomisk integrerede [lande]" i den central- og sydasiatiske region efter årtiers stridigheder. Han talte om den store "økonomiske oversvømmelse" der vil følge, idet Pakistan udnytter sin position og sine ressourcer til at blive et logistisk knudepunkt og udvider fordelene for Afghanistan gennem Bælte- og Vejinitiativets flagskib, 'Kina-Pakistan-økonomisk Korridor' (CPEC). Vi skal have "ånden fra den gamle silkevej" igen. Han efterlyste flere seminarer om dette, der involverede forskere, handelskamre og andre.

Fra USA talte Ray McGovern. Han er tidligere analytiker i USA's Central Intelligence Agency (CIA) og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPs). Han tog fat på emnet: "The Real Interest of the United States in Asia" og fremførte mange stærke punkter, herunder at rækken af militære chefer, der løj om hvad USA foretog sig i Afghanistan, i Irak samt andre steder må "drages til ansvar". Han påpegede dramatisk, at der ikke engang var blevet foretaget kompetente "situations-estimer", hvilket der ellers skulle, om terræn, vejr, LOCS-kommunikationslinjer og forsyninger og andre standardvurderinger af, hvad USA foretager sig på steder. I 2010 betalte den amerikanske flådes

logistik 105 \$ pr liter for at fylde brændstof på kampvogne og militære køretøjer i Afghanistan! Han langede hårdt ud efter den racisme, der var involveret i at formode, at man kan foretage sig alt muligt, hvor som helst; han citerede Kipling.

Mange andre var involveret i de to spørgerunder med vigtige udvekslinger om centrale emner. F.eks. fremhævede Earl Rasmussen, næstformand i Eurasian Society, nødvendigheden af at opbygge tillid. Dr. Stephen Fischer, en amerikansk læge, rapporterede om et år han tilbragte i sundhedsforvaltningen i Afghanistan, hvor han arbejdede sammen med et lokalt genopbygningshold. Zepp-LaRouche understregede mange gange, at det, i forbindelse med den langvarige pandemi, er bydende nødvendigt, at vi i Afghanistan og overalt tager skridt for folkesundhed og moderne lægelig infrastruktur. Dr. Walter Faggett og generalmajor Peter Clegg (fhv.), begge med i 'Komitéen for modsætningernes Sammenfald, deltog i den første spørgerunde. Alaha Ahrar, administrerende direktør for Kindness Sharing Project ringede ind fra Virginia for at spørge, hvad der ville ske med de fremskridt, som kvinder havde opnået i Afghanistan, hvis Taleban skulle tage magten?

Ambassadør Anna Evstigneeva drog den konklusion, at det er "vigtigt at hæve sig over geopolitikken". Hun sagde, at vi i Rusland "på alle niveauer, inklusive præsident Putin er klar til samarbejde". Helga Zepp-LaRouche opfordrede paneldeltagere og alle blandt seerne til at bidrage til perspektivet om udvikling, der blev diskuteret, og mobilisere herfor. Professor Arlacchi, der har udgivet en ny bog, Against Fear: Violence Is Diminishing, The True Threats to World Peace (på italiensk) talte i sine afskedsord om, at "fred er stærkere end krig. Lad os være mere modige. Ikke ofre for store bedrag". Hele konferencen er arkiveret til visning. Nu er det tid til at slutte sig til Schiller Instituttet.

Verdensledere diskuterer at forlade den amerikanske dollar – Glass-Steagall behøves hurtigst muligt

D. 3. juni (EIRNS) – Økonomer og politiske ledere fra hele verden mødes i Rusland denne uge til det årlige Skt. Petersborg Economic Forum. Et fremherskende diskussionsemne i adskillige af de mange paneler er det faktum, at den ulovlige anvendelse af ensidige sanktioner fra USA, Storbritannien og EU har nået et punkt, hvor flere førende lande, og især Rusland og Kina, er dybt inde i diskussioner om at bryde ud af det amerikanske dollardominerede internationale finanssystem. I et panel, ledet af 'Valdai Discussion Club', med titlen: "Den risiko som sanktionerne udgør for det globale finansielle system og den internationale forretningsverden", lyder indledningen: "Transformationen af dollaren til et våben indebærer truslen om uforudsete chok... Intensiteten og den vilkårlige karakter, hvormed sanktionerne anvendes, antyder, at et målrettet politisk værktøj nu bliver altomfattende".

Vladimir Kolychev, Ruslands vicefinansminister, sagde, at "et nyt globalt finanssystem bliver til som et resultat af disse ulovlige sanktioner. Det sker ikke natten over, men det er uundgåeligt. De sanktionerede lande vil gøre det". Der er en fortsat tilbagetrækning fra de eksisterende strukturer, sagde han, da det ikke er sikkert at bruge amerikanske dollars (Washingtons påstand om at have ret til at indføre sanktioner mod lande, virksomheder og enkeltpersoner, er simpelthen baseret på det faktum, at næsten alle globale handelstransaktioner går igennem det amerikanske dollarsystem,

selv når handlen ikke har noget med USA at gøre). Ruslands handel var for 80% vedkommende i dollars så sent som i 2019, bemærkede Kolychev, men er nu mindre end 50%. Kun 20% af reserverne i Rusland er nu i amerikanske dollars.

Alt imens sanktioneerne er grund nok til at tage sådanne nødforanstaltninger, er en anden truende katastrofe, at udstedelsen af dollars i årevis for at redde finansielle bobler i det transatlantiske banksystem, uden at udvide den produktive base, nu truer med hyperinflation i dollarzonen. Den 31. maj begyndte lederen i Kinas Global Times: "Selv om det er usikkert, om Biden-administrationens politik med helikopterpenge vil anspore til en ny runde med økonomisk vækst, er det allerede klart, at forbrugsfesten først vil trække den amerikanske økonomi ned i en bundløs inflationær brønd". Hermed er der endnu en grund til at afkoble nationale valutaer fra dollaren, handle i nationale valutaer eller, som nogle antyder, i nye digitale valutaer.

Men er det klogt? Det kan ikke betvivles, at de snesevis af sanktionerede lande har ret i ønsket om at slippe for de dødbringende og ulovlige ensidige sanktioner. Men, burde verden opdeles i separate handelszoner, især på et tidspunkt hvor det amerikanske etablisement og NATO mobiliserer til krig mod både Rusland og Kina, uden anden grund end for at bibeholde de billioner af dollars, der strømmer ind i det militærindustrielle kompleks og dets ejere i Wall Street/City of London? Vil ikke yderligere finansiell opdeling opmuntre dette krigsparti?

Og selvom størstedelen af verdens lande trak sig ud af dollarens dominans og deltog i store udviklingsprojekter gennem Bælte- og Vej-Initiativet... såfremt USA, Storbritannien og EU overlades til at gå i opløsning, ville dette kun føre til global opløsning og krig.

Det er her, hvor begrebet om 'modsætningers sammenfald, fra Nikolaus fra Kues, og komitéen med samme navn, der blev

lanceret af Helga Zepp-LaRouche og den tidligere cheflæge for USA's militærkorps, Joycelyn Elders, i 2020, tager fat på den nødvendige løsning af en tilsyneladende uløselig krise. Hverken de vestlige økonomier eller udviklingsøkonomierne kan acceptere den grønne New Deal, som nu bliver tvunget ned over verden af det transatlantiske bankoligarki, da det ville ødelægge industrilanden økonomier og bogstaveligt talt affolke udviklingslandene. Hverken de østlige nationer eller de vestlige nationer kan modstå et sammenbrud i stil med det i 1929, endsige en hyperinflationær katastrofe som i Tyskland i 1923. Og helt bestemt ønsker ingen normal person atomkrig. Løsningen, så vanskelig som den kan virke i det nuværende kaos, ligger i at tage fat på menneskehedens fælles mål: at forene nationer i et Nyt Bretton Woods-kreditsystem ved hjælp af den gennemprøvede metode til Glass/Steagall-reorganisering for at genoprette en sund kreditpolitik; bruge den opløftende og vellykkede model for internationalt samarbejde inden for rumforskning, og at realisere det på kort sigt opnåelige mål om ubegrænset energi gennem fusionskraft; fremme uddannelsessystemer, der underviser i både ens egen historie og kultur, men også andre kulturer, der er meget forskellige fra ens egen. Det er kendt som en renæssance. Vi er alle mennesker med kreative åndsevner, *imago viva dei* (skabt i Guds billede, *red.*). Vi har et ansvar over for Skaberen for at bruge disse evner til at fremme det menneskelige mirakel.

Dette vil være emnet for Schiller Instituttets konference den 26.-27. juni: "For det fælles bedste for alle mennesker, ikke regler til gavn for de færreste".

Global sundhedssikkerhed kræver medicinsk infrastruktur i alle lande – større industrilande må samarbejde nu!

14. maj (EIRNS) – Følgende erklæring blev frigivet i dag af Komitéen for modsætningernes Sammenfald til det Globale Sundhedstopmøde i Rom den 21. maj 2021 og til almindelig omdeling.

Den eneste måde, hvorpå den langvarige COVID-19-pandemi kan stoppes, er ved at genoverveje løsningen. Vi må have moderne sundhedssystemer i alle lande. Dette betyder infrastruktur til folkesundhed og levering af lægebehandling på moderne standard til alle befolkninger. En model for dette er den amerikanske Hill-Burton-Lov (Lov fra 1946 om undersøgelse og opførelse af Hospitaler – Hospital Survey and Construction Act of 1946”), hvis princip var at angive, hvor mange hospitalssenge pr. 1.000 indbyggere, der skal være på hver lokalitet (på det tidspunkt, 4.5), og derefter handle for at bygge dem, inklusive moderne udstyr og personale.

Se på eksempler på vores evne til at gøre dette i dag. I Wuhan, Kina, blev Huoshenshan-hospitalet med 1.000 senge bygget på 12 dage i 2020. I USA blev flere felthospitaler bygget på rekordtid sidste forår af USA's ingeniørkorps. Vi må gøre dette samtidigt overalt i verden.

Det betyder, at alle lande skal arbejde sammen for at opnå dette. Vi må foreløbig lægge spændinger og konflikter til side.

Der er nye mutationer af SARS CoV2/COVID-19, der dukker op,

som er mere aggressive og mere smitsomme. Disse kan gøre vacciner forældede. "Mange af disse varianter viser øget overførelsessevner og, i nogle undersøgelser, mere alvorlig sygdom," hedder det i rapporten fra april af Dr. Dan Barouch, en immunolog ved Harvard Medical School, der hjalp med at udvikle Johnson & Johnson-vaccinen. Han sagde, at varianterne "også har den egenskab, at de er i stand til delvis at unddrage sig antistoffer, og derfor skaber frygt for, hvorvidt de kan reducere vaccineffektiviteten". Vi er i et kapløb mod tiden.

Derfor er vores reaktion på pandemien et spørgsmål af eksistentiel betydning for hele den menneskelige art. Det kræver samarbejde mellem alle større industrialiserede lande. Et nyt paradigme for koordinering mellem USA, Kina, Rusland og andre er centralt.

I denne ånd dannedes en gruppe i juni 2020, der blev kaldt Komitéen for modsætningernes Sammenfald, for at fremme et sådant internationalt samarbejde om en omfattende reaktion på krisen. Medstiftet af Helga Zepp-LaRouche, stifter og præsident for Schiller Instituttet og Dr. Joycelyn Elders, fhv. cheflæge for militærets sundhedskorps i USA, agerer komitéen efter princippet om "modsætningernes sammenfald" fremsat af kardinal Nikolaus fra Kues (Cusanus 1401- 1464), der forsøger at handle på basis af det almene vel og forhindre at sætte grupper op i mod hinanden.

Komitéen har to pilotprojekter i gang, der konkret indeholder dette princip for at fremme større regerings- og institutionelle handlinger. I Washington, D.C. i afdeling 8, arbejder et team – som involverer ungdomsledere – for at nå de fulde COVID-19-vaccinationsrater og igangsætte igangværende folkesundhedsforanstaltninger i det stort set fattige samfund. I Afrika ankommer snart komitéens forsendelse til Mozambique med kombinerede medicinske, sundhedsmæssige, vand-, mad- og frøforsyninger for at pointere, at både nødsituationer og generelle udviklingsforanstaltninger er presserende alle

steder på kloden, hvor det behøves.

Sundhedssikkerhed overalt er kun mulig ved at tilvejebringe tilstrækkelig folkesundhedsmæssig infrastruktur og kapacitet til medicinsk behandling. Dette afhænger igen direkte af udvidelse af vand-, energi-, og fødevareproduktion, hvilket er forbundet med opbygning af industriel kapacitet, såvel som at tilvejebringe tilstrækkelige transportforhold, boliger og andre basale forhold. Samarbejde mellem nationer for at håndtere disse opgaver betyder nødvendigvis drøftelser om, hvordan man udsteder kredit og på anden måde håndterer det ustabile og uretfærdige finansielle system. Retningslinjer for et nyt paradigme for økonomisk udvikling blev præsenteret i en rapport: "LaRouche-planen om genåbning af den amerikanske økonomi; Verden har brug for 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser, "(29. maj 2020, EIR, bind 47, nr. 22)

Læs resten af komitéens udtalelse på engelsk:

Global Health Infrastructure

The following are summary elements of what is required for health security. For details, see, "LaRouche's 'Apollo Mission' to Defeat the Global Pandemic: Build a World Health System Now!" from April, 2020, by the Schiller Institute.

Hospital systems. There is currently a huge deficit of hospital beds. Today's world total of 18.6 million beds needs to be nearly doubled to some 35 million, along with staff and equipment. This calculation is based on the metric set in the post-WW II U.S. "Hill Burton Act," for 4.5 beds per 1,000 residents in the community, in order to provide treatment for both routine and surge circumstances. After the U.S. approached this 4.5 beds per 1,000 standard in 1980, the level then dropped back to 2.8 today, due to privatization and

deregulation of U.S. health care. The ratio is 0.7 for the nations in the category of "Heavily Indebted Poor Countries." For example, South Asia is 0.7. Nigeria has 0.5 beds per 1,000, which has one fifth of the population of Sub-Saharan Africa.

A mobilization is necessary for building strategically located military-style field hospitals, in conjunction with vaccination campaigns, while at the same time, moving to launch longer-term construction of durable hospitals, continuing the crash mobilization mode. E.G. In Ghana, there is the national plan for multiple 100-bed hospitals. Depending on the number of beds in each new hospital, the world faces a need for 35,000 new facilities, especially in Africa, Ibero-America and Asia.

Health corps. Vast numbers of doctors, nurses, public health and related staff—technicians, pharmacists, veterinarians, dieticians, administrators, etc. are required worldwide. Meeting this need demands the spectrum of training, ranging from many more teaching hospitals, to thousands of youth training programs for invaluable community health service, beginning with today's pandemic emergency.

Water and sanitation. One fully-equipped hospital bed requires plumbing for at least 110-120 gallons of water a day. Every nation must have adequate water and sewerage. Today more than two billion people lack access to safe water, sanitation or both. The deployment of temporary sanitation facilities (which could be mass-produced and then distributed) will be a stop-gap measure, while durable improvements in infrastructure are constructed. Building largescale water management systems, for example, comprehensive river basin development in Africa and South America, along with littoral desalination—nuclear powered, as soon as possible—will end the extremes of drought and flooding, and provide millions of skilled jobs in the process.

Electricity. Modern medical treatment, including inoculation,

is not possible without reliable, ample electricity, which of course is essential at large facilities. A large, modern hospital can use, roughly 19 million kilowatt hours per year of electricity for its many power requirements, including scanning and data devices, refrigeration, oxygen provision, ventilation, as well as lighting, cooking and cooling.

Science and technology. There must be an expansion of both basic research and development of technologies against diseases, including those affecting animals and plantlife. This is best done by collaboration among R and D institutions throughout the world. We must advance our understanding of viruses, such that in the near future we can do more than react to each new outbreak. In the immediate term, full collaboration on mass inoculation, and on anti-viral treatment regimens are essential to save lives.

“Food is medicine.” David Beasley, Executive Director of the World Food Program reported May 7 that nine million people died from starvation in 2020, more than the official death toll of 3.24 million from COVID-19. “Food is the best vaccine against chaos,” he stressed, early in the pandemic. It is urgent to provide the \$5 billion requested by the WFP for extra 2021 food relief, over and above current levels of aid. There are over 270 million people in acute need of food, and another 600 million with food insecurity. Ten nations are in terrible famine—with the Democratic Republic of the Congo and other African nations in the lead, as well as Yemen, Syria, Haiti and other locations. In addition, interventions must be made to support independent family farming in many of the most highly productive agriculture regions in Europe, North America, Australia and South America, whose output is vital, but where the family farmer is being driven out of operation by the transnational food monopolies. Modern agriculture must be rapidly developed in Africa and elsewhere. The goal is to double food production, to ensure nutrition and health for all.

The Global Health Summit is the responsible representation of the world population in this moment of a crisis of Biblical dimensions. This meeting must not end without a decision to start a process of worldwide international cooperation for a crash program to build a modern health system in every single country on the planet, including the necessary infrastructure to sustain that system.

Under trussel om krig organiserer Schiller Instituttet en moralsk renæssance

3. og 4. maj (EIRNS) – I over et halvt århundrede er menneskeheden blevet truet af den meget reelle mulighed for selvpålagt udryddelse gennem atomkrigsførelse, igangsat enten forsætligt eller ved et uheld. Denne trussel er tiltaget og aftaget under perioder med næsten overhængende krigsførelse, nogle kendte (den cubanske missilkrise) og nogle ukendte (alarmen fra september 1983, der indikerede en amerikansk affyring af fem missiler, som en sovjetisk oberstløjtnant på egen hånd besluttede, var en falsk alarm).

I dag er truslen ekstrem, men kun få har kendskab dertil, på trods af at admiral Charles Richards, lederen af den amerikanske strategiske kommando, siger, at der er en "reel mulighed" for nuklear konflikt med Rusland eller Kina, og kræver at det "amerikanske militær skal ændre dets vigtigste præmis fra 'atomar deployering er ikke mulig' til 'atomar deployering er en meget reel mulighed'".

Henry Kissinger – generelt ingen ven af menneskeheden – advarede den 30. april meget præcist om, at spændingerne mellem USA og Kina truer med at opsluge hele verden og kunne føre til et Harmageddon-lignende sammenstød mellem de to militære og teknologiske giganter. "For første gang i menneskehedens historie har menneskeheden kapacitet til at udslette sig selv indenfor en afgrænset tidsperiode".

USA's og NATO's beføjelser til at indføre et "regelbaseret internationalt system", som det konstant gentages af Biden-administrationen og de britiske "imperialistiske" talerør, består nu i at beordre alle nationer til at slutte sig til USA og Europa for at opgive fossil brændselsenergi, højteknologisk landbrug og husdyrbrug samt energiintensiv industriel teknologi, uanset konsekvenserne for deres befolkninger. Desuden skal de være med til at tæske Rusland og Kina, indtil disse teknologiske stormagter falder til patten. NATO-eliter mener, at det at fremprovokere en atomkrig er en risiko, der er værd at tage for at tvinge deres modstandere til at "dekarbonisere" og skrue tiden tilbage for industri og energi.

Canada angribes nu af amerikanske embedsmænd som en strategisk modstander for at have olierørledninger under Mackinac-strædet. Tyskland straffes med sanktioner indtil det opgiver en gasrørledning fra Rusland. New Zealand skal udvises fra efterretningspartnerskabet "Five Eyes" for ikke at erklære Kina for sin fjende. Østeuropæiske regeringsledere skal bøje sig for NATO/britisk geopolitisk konfrontation med Rusland eller få påtvunget "regimeskifte".

Den dystre virkelighed af denne "store nulstilling" – for dette er "den faktiske karakter af den store nulstilling – er, at NATO vil dynges sanktioner og trusler på og udæske Rusland og Kina til stormagtskrig, en krig som menneskeheden ikke vil overleve, snarere end at lade dem fortsætte med den teknologiske og industrielle udvikling, som de transatlantiske nationer selv er i færd med at opgive. Og Kina og Rusland vil ikke acceptere tilbagegang til "nul kulstof".

For drivkraften bag denne trussel skal man dog se på City of London og Wall Street, de største finansielle giganter og centralbanker – og der finder man den store svaghed ved 'the Great Reset'. Disse finansielle kræfter kigger lige ind i et globalt finansielt sammenbrud af en boble af virksomhedsobligationsgæld og kapitalfinansiering; en boble på titusindvis af billioner dollars og yderligere titusinder af billioner i udestående derivater. En dyster milepæl på vej til dette nedbrud er netop blevet nået, med sammenbruddet af en meget stor hedgefond ved navn Archegos, hvilket forårsagede store tab i store europæiske banker; de ved, at enden er nær, mindre end om et år.

Derfor føler storfinansien i London og Wall Street det presserende behov for at undslippe krakket med en ny, gigantisk boble af "grøn finansiering" – vindmølleparker, solcelleanlæg, kulstofkompensationer og kreditter for spekulation, landmænds "kulstofopdræt", kulstofderivater... Og du kommer til at betale for det. Hvis du ikke vil det, kommer deres svaghed for dagen.

Hvis tilstrækkeligt mange borgere og organisationer nægter og i stedet kræver industriel udvikling for alle nationer, kan 'the Green New Deal' knuses.

Men mange borgere og ledere i USA og Europa har ikke længere moral til at efterstræbe industriel udvikling for udviklingslande, i Afrika og Sydvestasien. De er ligeglade, eller gjort ligeglade med den hungersnød, udløst af pandemien, der truer 300 millioner mennesker i år i Sydasien og Afrika. Ligeglade med folk, hvis folkesundhed og hospitalsvæsener er bukket under trykket af COVID-19, fordi deres nationer mangler den moderne sundhedskapacitet, som enhver nation bør og skal have. De er selvoptagede nok til at ignorere en forværret social konflikt, og utroligt nok, den voksende trussel om global, skæbnesvanger krig.

Schiller Instituttets konference, der afholdes lørdag den 8.

maj, på 76-årsdagen for fascismens nederlag i Europa, er udtænkt til at samle lederskabet for at afværge katastroferne og indlede et nyt paradigme for relationer mellem suveræne nationer til gensidig gavn for alle.

Tilmeld dig videokonferencen, der starter kl. 15:00 dansk tid: "Den transatlantiske verdens moralske kollaps skriger på et nyt paradigme." Se programmet og tilmeld dig på <https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20210508-conference>

NYHEDSORIENTERING AUGUST 2018:

**Skriv under! Appel for et nyt
Bretton Woods kreditsystem;
Lederne for USA, Rusland,
Kina og Indien må handle!**

Download (PDF, Unknown)

Skriv under!: Appel for et

Nyt Bretton Woods kreditsystem; Lederne for USA, Rusland, Kina og Indien må handle!

Del gerne linket:

http://international-schillerinstitute.nationbuilder.com/nbw_petition_danish?recruiter_id=2945

POLITISK ORIENTERING den 23. august 2018:

Trump og USA må sammen med Kina, Rusland og Indien etablere et nyt Bretton Woods fastkurs kreditsystem

Med formand Tom Gillesberg

Video:

Lyd:

Stop det britiske angreb på præsidenten, og gør en ende på Londons pengesystem

Leder fra LaRouchePAC d. 20. august: Blot uger fra det vigtige amerikanske midtvejsvalg, har vi afsløret de amerikanske aktører i 'Russiagate'-kupforsøget mod præsident Trump – hos FBI, i justitsministeriet, blandt lederne af overvågningsstaten såsom John Brennan – så grundigt, at de kan ende med at blive retsforfulgt for forbrydelser begået i forbindelse med deres "undersøgelse". Den juridiske snigmorder Robert Mueller ser i stigende grad desperat ud i sine bestræbelser på at lokke præsidenten i en fælde, og udarbejde en betænkning der lægger op til, at den nye Kongres skal afsætte ham.

De britiske bagmænd for dette kup, med undtagelse af den radioaktive MI6-officer Christopher Steele, er imidlertid stadig skjult for det overvældende flertal af amerikanerne. Disse er lederne for MI6 og GCHQ – den britiske forløber til NSA – der, fra det øjeblik Donald Trump overvejede at gå ind i præsidentkampen, bad de amerikanske efterretningstjenester og politiske cirkler om at stoppe ham, fordi han kunne engagere sig i stormagtsamarbejde med Rusland og Kina. I denne proces har de, som præsidenten sagde søndag, skabt en rasende ny "McCarthyisme" i Amerika.

Londons monetære system, som ved at ødelægge præsident Roosevelts Bretton Woods-system, atter gjorde byen til verdens mest fremtrædende finanscenter, har ikke frembragt andet end

afindustrialisering og frihandel i USA og Europa og konstante gældskrises rundt om i verden. Det er i krise nu igen, forklædt som en "valutakurs-krise i de fremvoksende markeder" ('emerging markets' –red.).

Vi forsvarer præsidentskabet, indtil Mueller er endeligt besejret, fordi det, i den finanskrisen der nu er under opsejling, med præsident Trump er muligt, med en akut tilbagevenden til en Glass-Steagall bank-reorganisering. Samarbejde med andre stormagter og BRICS-lande for at udstede store kreditter til nye infrastrukturprojekter er muligt med præsident Trump. Selv et {seriøst} angreb på briternes frihandelssystem ved at afskære muligheden for valutaspekulation og vende tilbage til principperne for FDR's Bretton Woods-system, er muligt, hvis der eksisterer et samarbejde mellem præsident Trump og lederne af Kina, Indien, Rusland og andre større økonomier.

Vi forsvarer præsident Trump mod det britiske angreb, for at gøre en ende på det forføjede britiske monetære system og indføre Lyndon LaRouches "fire love" for at genskabe kreditsystemet under Bretton Woods.

Præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, sagde i et webcast d. 17. august: "Gennem årene har min mand gentagne gange opfordret til en reetablering af Bretton Woods-systemet for at vende tilbage til en økonomi efter Hamiltons principper, at vende tilbage til et kreditsystem for dybest set at udslette kasinoøkonomien, slippe af med derivat-boblen og overgå til national bankvirksomhed; at have suveræne regeringer til at stå for kreditudstedelsen, og dernæst have et internationalt kreditsystem Senere specificerede han det mere, og sagde at den eneste kombination af lande, der har magt til at afvikle det britiske imperialistiske finanssystem baseret i City of London og Wall Street, ville være en fire-magts kombination bestående af USA, Rusland, Kina og Indien.

Så vi har skrevet denne nye appel, som faktisk er en

opfordring til lederne af disse fire lande, ikke for at udelukke andre, men for at lade disse fire lande være den centrale gruppe af nationer, som kunne udforme et nyt Bretton Woods-system, og sidenhen kunne invitere andre; og alle lande, der gerne vil slutte sig til, ville være velkomne til at deltage.

Se, det haster. Der er mange mennesker der siger, at den næste økonomiske storm vil ramme godt og vel inden midtvejsvalget. Der er mange analytikere der siger, at Federal Reserves "tapering" – den såkaldte renteforhøjelse – skal stoppes hurtigt, fordi den er ved at få gældsboblen til at eksplodere. Instituttet for International Finans i Washington har netop offentliggjort tal der viser, at Verdens samlede gældsætning har nået 247,2 billioner \$, og det er en stigning på 11,1 % indenfor bare det sidste år. Så vi sidder på en krudttønde, og alting kan i princippet udløse et sammenbrud af boblen der, hvis den ikke bliver behandlet, vil medføre fare for økonomisk kaos med uforudsigelige konsekvenser...

Vi ønsker at foretage en verdensomspændende mobilisering af hvert enkelt land, enhver magt, enhver person på planeten, til at appellere til disse ledere – nemlig præsident Trump, præsident Putin, præsident Xi Jinping og premierminister Modi – om at foretage denne handling; og helst at bruge FN's generalforsamling, som vil starte i september, til at sætte dette på dagsordenen."

Erstat 'London-dollar' med Nyt Bretton Woods

før valutakrisen eksplodere

Leder fra LaRouchePAC d.19. august: For ti år siden, da det globale finanssystem var i færd med at bryde sammen, sagde grundlægger af *EIR*, Lyndon LaRouche, i en webcast: "Det nuværende internationale monetære system kan ikke reddes. Hvis man forsøger på at redde det, vil man miste planeten."

Nu, ti år senere, har centralbanker – der har trykt 14 billioner \$ i nye bankreserve-penge for at forsøge at redde det monetære system – således effektivt afstedkommet en ny international 'valutakrise', der leder i retning af bølger af 'defaults' (misligholdelse –red.) på selskabs- og statsgæld, bankfallitter og det der er værre – værre end i 2008. Den misledende betegnelse 'den tyrkiske krise' maskerer en tredobling af global virksomhedsgæld siden 2010, med 75 % af den samlede gældsudvikling i de såkaldte 'avancerede' lande, hvis reelle lønninger og levestandard er faldet siden 2008 på tværs af Europa og Latinamerika og i USA. Den kan ikke betales tilbage. Som LaRouche sagde dengang: "Man må vælge: Udskift systemet eller få en ny planet ...

Vores mål må være at opmuntre lederne for mindst fire stormagter – USA, Kina, Rusland og Indien – til at føre an i at vende tilbage til Bretton Woods-systemet, der blev påbegyndt af Franklin Roosevelt i 1944. Dette var, som LaRouche sagde i broadcastet den 18. november 2008, et kreditsystem, ikke et monetært system.

Det står klart, hvad det monetære system har været, siden Bretton Woods i 1971-73 blev erstattet af et system med 'flydende satser': Skabelsen af enorme mængder af dollars i London og Londons 'offshores' gennem eurodollar- og petrodollarmarkederne, til trods for at det var meningen, at dollaren skulle være den internationale reservevaluta. 5 billioner \$/dag i spekulative valutatransaktioner. London er igen verdens finansielle center, med hovedvægten lagt på

spekulativ aktivitet på bekostning af reelle økonomiske investeringer, og yderligere faldende levestandard, både op til og efter krakket i 2007-08.

Hvad et Nyt Bretton Woods-‘kreditsystem’ betyder, er også klart: En fast vekselkurs, et guldreservesystem, som kanaliserer en international strøm af kredit fra industrielt udviklede lande til udviklingslande og eksporterer kapitalgoder til sidstnævnte “til formidling af teknologi; hvorledes? Ved forbedring af infrastrukturen ... hvilket er nødvendigt for at gøre det muligt at forbedre produktiviteten af arbejdskraften med en vis grad af færdigheder.”

Dette er blevet påbegyndt af Kinas Bælt- og Vej-Initiativ, som tydeligt har vist forskellen mellem udstedelse af *kredit*, og udstedelse af centralbank-penge, bankreserver.

Nu hvor nationerne, der er blevet påvirket af krisen, diskuterer handel i nationale valutaer, skal de fire nøglemagters ledere gøre springet til et Nyt Bretton Woods. Den internationale appel, som netop er blevet lanceret på Schiller Instituttets hjemmeside, opfordrer dem til at gøre dette:

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/nbw_petition

Som LaRouche sagde om dette presserende projekt: “Vi kan skabe et nyt kreditsystem blandt nationer, som jeg tror – hvis USA, Rusland, Kina og Indien enes – de fleste nationer i verden gerne vil tilslutte sig, især i betragtning af alternativet. Og derfor kan vi skabe et nyt verdenssystem, et nyt kreditsystem, i modsætning til et monetært system. Og under disse betingelser kan vi fortsætte med at udstede kredit i stor skala til genopbygning af verdens fysiske økonomi. Vi kan organisere en genopretning af samme type, som vi gennemgik under Præsident Franklin Roosevelt tilbage i 1930’erne og 1940’erne. Og det vil vi ikke afvige fra, tænker jeg, når først vi har gjort det.”

Hvorfor Indien er opsat på at investere i Afrika med Kina: En oversigt

Forud for det 10. BRICS-topmøde, havde Kinas Præsident Xi Jinping og Indiens premierminister Narendra Modi indledt en rundtur gennem nogle afrikanske lande. Xi, der ankom til Sydafrika på et statsbesøg den 24. juli, forpligtede sig til investeringer for 14,7 mia. \$ i landet. Under et besøg på mindre end 24 timer forpligtede Modi sig for 205 millioner \$ til Uganda den 24. juli. Beløbet er beregnet på at hjælpe det østafrikanske land med at udvikle sin dominerende landbrugssektor og elforsynings-infrastruktur. Både Xi og Modi var i Rwanda tidligere på ugen, hvor der blev annonceret et samlet beløb i lån på over 300 millioner \$. Pengene vil udvikle det lille, 'landlåste' østafrikanske lands landbrug, veje og særlige økonomiske zoner, rapporterede CNBC.

I de seneste år har både Kina og Indien, som i Vesten har været betegnet bredt som rivaler, rettet deres fokus i afrikanske nationer på generel udvikling, investering i at forbedre deres infrastruktur, landbrug, uddannelse og teknologiske færdigheder.

Der er mange årsager til, at de har valgt at deltage i et samarbejde med Afrika om udvikling. For eksempel er de afrikanske nationer yderst modtagelige for enhver egentlig udviklingsindsats, stor som lille. På grund af behovene i de afrikanske nationer, som alle længe blot er blevet betragtet som kilder til naturressourcer til brug i udviklede lande, har alle investeringer i disse nationer en

positiv effekt, og hilses velkommen. Både Kina og Indien mener, at det vil medføre dybtgående forandringer i størrelsen og retningen af verdenshandlen at give Afrika mulighed for at udvikle sig.

Indien er opsat på at udvide sine økonomiske relationer, særligt med Sydøstasien og Afrika. For Kina og Indien udgør Afrika ikke nogen geopolitisk trussel. Den bedre forståelse, der har udviklet sig mellem Xi og Modi siden deres møde i Wuhan i april, giver dem desuden mulighed for at arbejde sammen om at forbedre levevilkårene i Afrika.

**Silkevejsånden er
smittefarlig!
Hovedtale af Helga Zepp-
LaRouche, Schiller
Institutts
konference i New York,
9. juni, 2018: Dona Nobis
Pacem
– Giv os fred, gennem**

økonomisk udvikling

Jeg er faktisk meget optimistisk med hensyn til situationen. Jeg mener, der absolut er en mulighed for, at vi i den nærmeste fremtid vil se fremkomsten af et fuldstændig Nyt Paradigme for civilisation. For allerede på nuværende tidspunkt samles flertallet af nationer omkring ideen om, at der findes én menneskehed, og som tilhører en højere orden end nationale interesser og end selv geopolitisk konfrontation. Aldrig før har modsigelsen mellem og åbenheden i kampen mellem det Nye Paradigme og det gamle paradigme været mere åbenlys end netop nu. Denne konference blev oprindeligt planlagt for at fremskynde denne proces ...

Download (PDF, Unknown)

Øvrige talere på Panel I:

Jason Ross, medforfatter af rapporten "Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika; En vision for en økonomisk renæssance".

Dr. Xu Wenhong, vicegeneralsekretær for Bælte & Vej-studier, det Kinesiske Akademi for Samfundsvidenskaber, Ét Bælte, én Vej-initiativet.

Dmitry Polyanskiy, første permanente vicerepræsentant for den Russiske føderation til FN.

Diskussion.

Verden står på randen af en ny orden for fred og udvikling

Leder fra LaRouchePAC, 3. juni, 2018 – En virkelig spektakulær transformation i menneskehedens historie er nu i sigte i den nærmeste fremtid, hvis verdens borgere har tilstrækkeligt mod til at gribe chancen. Man husker på Friedrich Schillers berømte epigram, »Øjeblikket«, der reflekterer over udfaldet af den franske revolution:

»En afgørende epoke har århundredet skabt,

Dog, dette store øjeblik fandt et lidet folk.«

Kan menneskeheden i dag leve op til dette øjeblik storhed?

Den Nye Silkevejsånd, en udvikling, der blev initieret af Lyndon og Helga LaRouche i 1990'erne, og som Xi Jinping så stærkt vedtog for fem år siden, har frembragt dette store øjeblik sammen med de amerikanske og europæiske befolkningers historiske opstand imod det kulturelle og økonomiske forfald i hele den vestlige verden. Dette reflekteres i Brexit, valget af Trump, det nylige italienske valg og lignende bevægelser andre steder.

I dag smuldrer opdelingen af verden i geopolitiske blokke – kernen i Det britiske Imperiums evne til at bevare finansoligarkiets magt, i City of London og på Wall Street – for øjnene af os. Præsident Donald Trump har lanceret en freds- og udviklingsproces på Koreahalvøen i tæt samarbejde med Kina, Rusland og Japan. Den amerikanske ambassadør til Rusland Jon Huntsman har meddelt, at det presserende

nødvendige topmøde mellem Trump og præsident Vladimir Putin omsider er ved at blive arrangeret med en dagsorden for at løse de tilbageværende »krigsskuepladser for arrangerede tvekampe« i Sydvestasien og Østeuropa, især i Syrien og Ukraine. I alle disse brændpunkter vil et heldigt udfald være totalt afhængigt af, at alle parter følger Lyndon LaRouches vise ord – få traktorerne i gang omgående, brug lige fra begyndelsen udviklingsprocessen som den nødvendige betingelse for alle politiske aftaler. Dette er den Nye Silkevejs præmis – win-win-troen på alle menneskers fælles mål og fælles rettigheder og skabelsen af fred gennem udvikling.

Indiens premierminister Narendra Modi gjorde det i sin hovedtale til Shangri-La-dialogen i Singapore den 1. juni klart, at Indien vil være en del af denne win-win-fremgangsmåde og kom med en passioneret appel for, at asiatiske nationer, og alle nationer, skulle være færdige med »stormagts-rivaliseringer« og understregede: »Et rivaliseringens Asien vil holde os alle tilbage. Et samarbejdende Asien vil forme dette århundrede«.

Ambassadør Huntsman sagde her til morgen til »Fox and Friends«, da han blev spurgt om planer for et Putin-Trump-topmøde, at »begge sider ser favorabelt på dette«, og at: »Det er utænkeligt at konkludere, at man kan få Mellemøsten til at falde til ro uden, at USA og Rusland behandler spørgsmålet om den hvepserede, der hedder Syrien. Og det er utænkeligt, at man rationelt kan behandle spørgsmålet om strategisk stabilitet og atomvåben, når vore to lande er i besiddelse af 90 % af verdens atomvåben. Isolation fikser ikke tingene. Det gør det, at vi kommer sammen.«

Trump tager dristige skridt. Russiagate-svindelen fortsætter med at blive optrævlet, med LaRouche-organisationens afsløring af briternes rolle i kupforsøget mod USA's præsident, der nu er et hovedemne i selv mainstream-medierne. De medskyldige spillere i Obama-administrationens efterretningssamfund står nu selv over for mulig retsforfølgelse og afslører yderligere

sig selv i deres panik. Obamas efterretningschef James Clapper pralede i bogstavelig forstand til Bloomberg News 2. juni, at han og andre »manipulerede« valg i udlandet og regelmæssigt »væltede regeringer«, men at dette var OK, eftersom »det blev gjort med henblik på det pågældende lands befolknings bedste interesse – i betragtning af den traditionelle ærbødighed for menneskerettigheder«. Historien vil redegøre for de »menneskerettigheder«, som den anglo-amerikanske klike gav befolkningerne i Vietnam, Irak, Libyen og Syrien, blandt andre. Det er præcist denne mentalitet med »regimeskifte« – simpelt hen en ny term for Det britiske Imperiums geopolitikker – som Trump har afvist, og som er en hovedgrund til det britiske panikforsøg på at ødelægge ham.

Det nye paradigme, der nu er ved at blive virkeliggjort, er truet af det vestlige finanssystems hastigt forværrende tilstand. Dette systems europæiske sektor konfronteres med opstanden i Italien, krisen i Deutsche Bank og andre potentielle gnister, der kunne antænde den massive derivatboble, der kunstigt støtter hele konstruktionen. Med Trump, der bryder fri af det britiske kupkomplot, må han handle hurtigt for at gennemføre en reform af finanssystemet i Hamiltons tradition, som det fremlægges i LaRouches Fire Love, for at gøre det muligt for nationen både at blive en del af og også bidrage til udfoldelsen af den Nye Silkevejs-udviklingsproces i alle dele af verden, og videre endnu.

Foto: USA's udenrigsminister Mike Pompeo skåler med viceformand for DPRK's Centralkomite Kim Yong-chol under en arbejdsmiddag i New York City, 30. maj, 2018. [State Department photo/ Public Domain]

De Fire Magter: Et Nyt Paradigme for fred og udvikling.

BILAG: Lyndon LaRouche: Draft Memorandum of Agreement between The United States and U.S.S.R. (1984)

Lyndon LaRouche: Opgaven, som jeg har defineret den, er: Hvis Rusland og USA, og Kina og Indien, som en gruppe af lande aftaler at initiere og gennemtvinge en reorganisering af det globale finans- og kreditsystem, under disse betingelser med langfristede aftaler af samme type, som Franklin Roosevelt havde ytret før sin død i 1944, indgået mellem hovednationer, kunne Roosevelts plan være blevet realiseret alle disse år senere, og vi kan gøre det i dag. Det er vores chance. Enten gør vi dette, eller også går vi under. Jeg kan forsikre jer for, at, hvis I tror, der findes nogen mulighed for, at det nuværende system kunne fortsætte ind i det forestående år, som et system, man kan arbejde med, og at der ikke vil være en fortsat generel krise, der forværres, på nuværende tidspunkt, vil der ikke komme nogen økonomisk genrejsning i nogen del af planeten, under de nuværende betingelser.

Nord- og Sydkorea, Kina og Indien, finder sammen om fred og udvikling i stedet for krig. Politisk Orientering 3. maj, 2018

Tom Gillesberg: »God aften og velkommen til disse dramatiske tider, hvor vi faktisk står med muligheden – og når jeg siger 'vi', så mener jeg menneskeheden, størstedelen af menneskeheden – med muligheden for at befri menneskeheden fra den største svøbe og trussel, som har eksisteret mod menneskeheden i lang tid, og det er geopolitik; det er Det britiske Imperium; det er, at man har kunnet sidde med centrum i finanscentrene i London og vedhængen, der befinder sig på Wall Street, og rundt omkring i verden har man haft denne her kræftsvulst med en masse metastaser rundt omkring, som simpelt hen har kunnet få lov til at tage kontrollen over, hvad der foregik her på kloden og i den senere tid har bragt menneskeheden meget tæt på en konfrontation mellem atommagter, som, hvis den bliver realiseret, sandsynligvis betyder menneskehedens endeligt.

Chancen for, at vi kommer ud af det her; chancen for, at Det britiske Imperium bliver lagt i graven, er større end

nogensinde før; men den krig er ikke vundet endnu. Det er det, man ligesom skal forstå, når vi ser disse vedvarende kampagner i medierne ... baseret på løgne. Først så vi Russiagate: Rusland har grebet ind i det amerikanske valg, har manipuleret tingene. Og igen, der har været så mange historier om det, og kigger man på substansen, kigger man på beviserne, så er de eneste beviser, vi har for noget, nemlig disse såkaldte ting, som kom fra DNC, den Demokratiske Nationalkomites server, som blev præsenteret på WikiLeaks, så var det ikke et hack, det var et læk; det var nogen i DNC, der havde adgang til DNC's server, som lækkede det til WikiLeaks. På trods af det, så har vi hørt historien til uendelighed om, at Rusland har grebet ind i det amerikanske valg, og det brugte man jo så som basis for at sige, ved hvert eneste valg, vi har haft siden, 'Rusland forsøger at gribe ind i valget', på trods af, at vi NUL beviser har set på noget tidspunkt, for disse påstande ...«

https://soundcloud.com/si_dk/nord-og-sydkorea-kina-og-indien-finder-sammen-om-fred-og-udvikling-i-stedet-for-krig

Lyndon LaRouche: En Firemagtsaftale kan skabe et nyt, globalt kreditsystem

Leder fra LaRouchePAC, 2. maj, 2018 – Det britiske Imperium og dets allierede kræfter har lanceret en række koordinerede angreb på globalt plan, som er udtænkt at skulle sikre, at

ingen holdbar koalition for udvikling og fred skabes omkring planetens fire, ledende magter – Rusland, Kina, Indien og USA. Disse angreb inkluderer eskalerende provokationer, der har til formål at udløse surrogatkrig i Mellemøsten (Iran og Syrien); i Ukraine; og på Koreahalvøen – og som alle igen har til formål sluttelig at eskalere til en global krig, med USA imod Rusland og Kina.

Samtidig, og med en omhyggeligt koreograferet timing, har samme britiske kræfter optrappet deres heksejagt mod præsident Donald Trump og tyer til at fiske efter potentiel skadelig information – en aktivitet, der er lige så ekstrem, som den er farlig. Den seneste af disse er den *lækkede* trussel, at den særlige anklager Robert Mueller måske vil indstævne præsident Trump til at besvare Muellers *ligeledes lækkede* 40 spørgsmål, ifald præsidenten nægter at besvare dem »frivilligt«.

Præsident Trump svarede selv skarpt i et tweet her til morgen: »Der er ikke tale om nogen forhindring af rettens gang (det er et set-up & en fælde). Det, der er tale om, er pågående forhandlinger med Nordkorea om atomkrig ...«

For nu at sætte sagen på spidsen: Det britiske fremstød for krig, og det britiske fremstød for at afsætte USA's præsident, er parallelle operationer, der har et enkeltstående formål. Der kan ikke være noget heldigt forsvar af præsidentskabet imod Muellers beskidte operationer uden samtidig at stoppe fremstødet for at bruge Iran, Syrien, Korea og Ukraine til at udløse krig mod Rusland og Kina. Og modsat; det britiske fremstød for krig og for at kuldkaste hele det westfalske system ved at rive gyldig, international lov, folkeretten, i stumper og stykker med militærangreb og krige, kan ikke stoppes uden at besejre Mueller-FBI-kuppet imod præsident Trump.

Både Demokrater, Republikanere og Uafhængige – såvel som også folk i andre nationer – må vågne op til denne kendsgerning, før det er for sent. I kan ikke vælge, hvilken del af denne

forenede, britiske operation, I ønsker at gå imod, og hvilken del, I ønsker at støtte, baseret på de ideologiske fordomme, I inderligt holder fast ved.

Tiden er inde til moral, anført af videnskab, sådan, som det eksemplificeres af Lyndon LaRouches forslag om en Firemagtsaftale.

LaRouches første, betydningsfulde præsentation af denne idé til en politik, kom på et Forum for strategiske og sikkerhedsmæssige studier i New Delhi, Indien, 3. dec., 2008. Dernæst udvidede LaRouche denne strategi i en tale den 10. okt., 2009, han holdt på det Globale offentlige Forum for Dialog mellem Civilisationers syvende årlige forsamling. LaRouche opsummerede denne tale fra Rhodos under et privat frokostmøde for diplomater i Washington, 4. nov., 2009.

Bemærkningerne ved dette frokostmøde, som vi her bringer uddrag af, blev fremsat næsten fire år *før* den kinesiske præsident annoncerede sin Nye Silkevejspolitik, som i dag kendes som Bælte & Vej Initiativet.

»Det var min opgave [på Rhodos] klart at præsentere, hvad en Firemagtsaftale mellem USA, Rusland, Kina og Indien, samt andre lande, der bringes ind i samme aftale, ville betyde for planeten. Det ville betyde, at vi kunne få en konvention, en aftale, om skabelse af et nyt system, der skrotter det nuværende, monetære system, som kan skrottes, fordi det allerede er bankerot ...

»Rusland og Kina stod på randen af en aftale, i denne periode, i hvilken Kina har for en billion dollar i amerikanske statsobligationer, som USA skylder Kina ... Det, der grundlæggende set skete i forhandlingerne mellem Rusland og Kina, var et arrangement om at anvende den legitime gæld, som skyldes til Kina mod en forpligtelse fra USA's side, og til at bruge dette; monetisere det, ved at investere det i noget, der er produktivt, som ville være gavnligt for Asien. Og Rusland

og Kina aftalte et storskala-projekt for transport og relaterede systemer.

Planen var, ikke at stoppe dér: Planen er at udvide denne form for aftale til Sydøstasien generelt, og til at inkludere Indien. Nogle af os har en plan for at bringe USA ind i samme arrangement. For, den kombinerede magt af USA, Rusland, Kina, Indien og nationer, som ønsker at være tilknyttet dem i denne form for venture, er den største, økonomiske magt på planeten. Hvis denne planetære magt beslutter at gøre det, der må gøres, kan vi reorganisere og genopbygge verden og hurtigt skifte over fra en nedadgående udvikling og til en opadgående udvikling. Det er den valgmulighed, vi har.

Omdrejningspunktet er: USA, Rusland, Kina og Indien. Uden en aftale mellem disse fire nationer vil en sådan økonomisk genrejsning af verden ikke være mulig. Med disse fire nationer, samt andre nationer – såsom, umiddelbart, Sydøstasien, Korea, Japan og så fremdeles – andre nationer kommer med ind, og nu taler vi om muligheden for et generelt program, om skabelse af et nyt fastkurssystem, som et kreditsystem, ikke et monetært system, men derimod et kreditsystem baseret på fastkurstaftaler, til langfristet samarbejde om infrastrukturinvesteringer, som vil være drivkraft for udviklingen af produktive investeringer.

Med infrastruktur mener vi først og fremmest storskala-transport: moderne jernbaner, og overlegne jernbanesystemer [maglev], til transport over land. Formålet er at kunne rejse over land igennem Eurasien, gennem Beringstrædet og ind i landene på det amerikanske kontinent; og gennem Mellemøsten og ind i hele Afrika. Vi kan således skabe forbindelser med denne form for massetransit, som er mere effektive end transport over vand, og som vil udgøre en drivkraft for udvikling i alle de områder, igennem hvilke et sådant jernbanesystem og relaterede systemer rejser.«

'Kina og Indien må tilstræbe harmoni', tilskynder kronik efter Xi- Modi-topmøde

2. maj, 2018 – Sådan lyder overskriften på en kronik i *Global Times* 1. maj, skrevet af prof. Liu Zongyi fra Shanghai Institutes for International Studies, og som diskuterer de muligheder, som det uformelle topmøde mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og den indiske premierminister Narendra Modi i sidste uge frembyder. Prof. Liu gør det klart, at der er dem i Vesten, som er engageret i en »sammensværgelse for at drive en kile« ind mellem Kina og Indien, men han kommer med et stærkt forsvar for, at de to lande kommer til en forståelse af deres uoverensstemmelser med det formål at »nå frem til en strategisk konsensus« og »fremme foryngelsen af asiatiske civilisationer«.

Lius kronik er blot én blandt mange, som de kinesiske medier har publiceret i løbet af de seneste par dage, og som fokuserer på det betydelige, strategiske potentiale af Xi-Modi-topmødet. De fleste af disse kronikker forventer ikke, at Modi formelt vil tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet før efter valgene i Indien i 2019, for ikke at se ud til at gøre indrømmelser over for Kina, men fremskridt mht. specifikke fællesprojekter er sandsynlige – inkl. i Afghanistan, Nepal, Bangladesh osv.

Liu skriver: »Kina og Indien anførte udviklingen af menneskelige civilisationer før moderne tid, men blev tyranniseret af Vesten i moderne historie. Hvis de to

fremvoksende økonomier kan udvikle deres relationer til et nært partnerskab og en ny type af relationer mellem store lande, er der et stort håb om Kinas og Indiens hurtige opkomst, og om Asiens genoplivning. Men de vestlige lande vil imidlertid måske ikke resignere til at miste det lederskab og den dominans over verden, der har været i hundreder af år.

Med verden, der undergår dybtgående forandringer, bør Beijing og New Delhi fundere over, om de skal promovere foryngelsen af asiatiske civilisationer eller falde ind i konflikt og konfrontation, pga. Vestens sammensværgelse om at drive en kile ind mellem dem. Ledere af Kina og Indien bør nå frem til en strategisk konsensus.«

China Daily havde en kronik af Buddi Prasad Sharma fra Nepal, en Ph.d.-kandidat ved Kinas Universitet for Kommunikation, som på lignende måde fremfører, at »den kinesisk-indiske relation vil gå ind i en ny æra for samarbejde«, på trods af dem, der vil have dem til at forblive i konflikt med hinanden. »Selv om visse hardliner politikere og eksperter i Indien ikke ønsker at se en kinesisk-indisk tilnærmelse og et samarbejde, så viser historien, at, når disse to giganter bevarede forståelse og fred, vandt begge enormt ved det. Når de befinder sig i konfrontation, skabte de et meget pessimistisk miljø inden for regional fred og orden. Så, ligesom Rajiv Gandhis besøg til Kina i 1988, kunne Modis nylige besøg og hans meget eksklusive diskussion med Xi spille en vital rolle i at styrke de bilaterale relationer på den ene hånd, og ligeledes bidrage til regional og international fred, harmoni og udvikling. Vi kan således konkludere, at resultatet af de uformelle forhandlinger mellem Xi og Modi i Wuhan tilbyder glimt at en ny æra for kinesisk-indisk samarbejde over hele linjen.«

Foto: PM Narendra Modi fra Indien og præsident Xi Jinping fra Kina diskuterer over en kop te, på det uformelle topmøde i Wuhan, Kina.

Mandagsopdatering fra LaRouchePAC, 30. april, 2018

Kinas Xi og Indiens Modi aftaler det første fælles økonomiske projekt for Afghanistan nogensinde

28. april, 2018 – Alt imens den indiske premierminister Narendra Modis og den kinesiske præsident Xi Jinpings »uformelle topmøde« i Wuhan, Kina, ikke afstedkom nogen formelle erklæringer, så er resultater blevet bekendtgjort, som inkluderer vigtige forpligtelser. *The Hindu* rapporterer disse i dag i opsummeret form.

De to nationer vil påtage sig et fælles, økonomisk projekt i Afghanistan, det første samarbejde nogensinde af denne art.

Et samarbejde mellem de to landes militær på direkte niveau vil blive opgraderet.

Det »Tættere Udviklingspartnerskab« mellem Kina og Indien vil blive styrket og involverer økonomisk samarbejde og mellemfolkelige udvekslinger.

Inden for økonomiske relationer vil der komme en satsning på bilateral handel og investering for mere balance mellem nationerne ved at drage fordel af økonomisk komplementaritet.

Begge nationer vil udpege en særlig repræsentant til at spille en rolle i disse funktioner.

Samarbejdet omkring terrorismebekæmpelse vil blive opgraderet.

Begge ledere var enige om værdien af formatet med »uformelt topmøde« og vil fortsætte med at afholde flere sådanne dialoger. Modi har inviteret Xi til Indien for et tilsvarende arrangement i 2019.

Foto: Premierminister Narendra Modi fra Indien mødtes med præsident Xi Jinping fra Kina til et uformelt todages-topmøde i Wuhan, Kina.

Topmøde i Shanghai Samarbejds- organisation i juni: Storbritanniens truende mareridt

Leder fra LaRouchePAC, 24. april, 2018 – Kina sætter kraftigt ind for at sikre, at det forestående topmøde i Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) i Qindao i juni måned bliver til endnu et vendepunkt i skabelsen af et nyt, globalt paradigme, som vil begrave både britisk geopolitik og dens spejlbillede, det bankerotte transatlantiske finanssystem. I

løbet af de seneste par år har den kinesiske præsident Xi Jinping haft held til at bruge topmøderne i Bælte & Vej Initiativet (BVI), G20 og BRIKS til at lancere og konsolidere nye, betydningsfulde, konceptuelle initiativer for dette nye paradigme, til Londons absolutte rædsel.

Dette bliver det første SCO-møde, hvor Indien og Pakistan er fuldgyltige medlemmer. Splittelsen mellem disse to lande har været en grundpille i britisk geopolitisk manipulation og provokation i årtier. Endnu vigtigere er det, at britisknærede spændinger mellem Indien og Kina – inklusive Indiens hidtidige uvilje mod at tilslutte sig BVI – fik et kraftigt skud for oven tidligere på ugen med meddelelsen om, at Kinas præsident Xi Jinping og Indiens premierminister Narendra Modi vil holde et uformelt møde den 27.-28. april i Wuhan, Kina. Talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium kommenterede optimistisk det »evige venskab« mellem de to gigantnationer og erklærede, at, i lyset af den »åbenlyse tendens mod destabilisering og usikkerhed« på internationalt plan, vil Xi-Modi-topmødet »afstikke kursen, opsætte nye mål og bryde ny jord for bilaterale bånd ... [og] ligeledes bidrage til regional fred og udvikling«.

En kronik om topmødet af professor Zhang Jiadong fra Fudan Universitet i *Global Times* 23. april var strategisk præcis: »Kina og Indien behøver stadig strategisk enhed for at omforme den gamle, internationale, politiske og økonomiske orden ... Som de to ældste civilisationer i menneskets historie, ... deler Kina og Indien en vision for fremtiden og vore historiske forpligtelser«.

Disse asiatiske udviklinger, sammen med Japans erklærede hensigt om at samarbejde tæt med Kina om Bælte & Vej, er på dramatisk vis i færd med at forskyde hele den globale dynamik i retning af det nye paradigme. Som Helga Zepp-LaRouche i dag udtalte: »Det forestående topmøde mellem Modi og Xi er potentielt et absolut gennembrud. De udgør de to ældste civilisationer, hver 5000 år eller mere, og de repræsenterer

40 % af verdens befolkning. Og, hvis de kommer sammen, og med Japans nye fokusering på Kina og Rusland – se blot på situationen! Det er Asien, der tæller. På den anden side har vi det absolut impotente, gamle paradigme, der repræsenteres af Macron og Merkel, som forsøger at overbevise Trump om at forblive i deres gamle verdens lejr.

»Det er meget klart: kampen står mellem USA's tilslutning til dem og Det britiske Imperium, eller tværtimod til Putin og Xi. Hvis de fire vigtigste nationer – Rusland, Kina, Indien og USA, dvs., Lyndon LaRouches Firemagtskoncept – vinder, står verden på sikker grund.«

Zepp-LaRouche fortsatte med at sige, at verden i løbet af de kommende par måneder vil gå ind i en periode med meget dramatiske ændringer, en periode fra april til juni med global omgruppering. Der er det diskuterede Trump-Putin-møde; Trumps forhandlinger med Nordkoreas Kim Jong-un; det planlagte SCO-topmøde; og mere endnu. Zepp-LaRouche talte til sine medaktivister i LaRouche-bevægelsen internationalt:

»Det er vigtigt, når vi sidder i disse gamle paradigme-lande, at vi så ikke lader os blive influeret af omgivelserne, og at vi ikke går med på den daglige mediedæknings op- og nedture, som ikke er andet end psykologisk krigsførelse mod befolkningens intellekt. Vi må placere os selv fermt i det nye paradigme og indtage den højeste moralske og intellektuelle standard.«

Tag folk ud af den angst og impotens, de føler, sagde Zepp-LaRouche, og løft dem op til det højeste niveau, til det stadium, hvor virkelig historie skabes. Vis dem, at verden *kan* sættes på ret køl – men kun gennem at fungere på det ophøjedes niveau.

Foto: Deltagerne i det ekspanderede format af SCO's Råd for Statsoverhoveder. 9. juni, 2017. (en.kremlin.ru)

AIIB, ADB vil være med til at finansiere Indiens elektricitetsprojekt efter premierminister Modis løfte om elektricitet for alle

3. okt., 2017 – I dag rapporterede *Xinhua*, at Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, vil hjælpe Indien med at forbedre sit elektricitetsnet og udvide anvendelsen af sol- og vindenergi, med et lån på \$100 mio. Lånet, der er godkendt af AIIB's bestyrelse, involverer medfinansiering på \$50 mio. fra Asiatisk Udviklingsbank (ADB).

Den indiske premierminister Narendra Modi meddelte 25. sept., at alle indiske husstande ville have elektricitet ved udgangen af 2018, noget, han også diskuterede under sin valgkamp til premierminister. Dette projekt er overordnet meget stort og kræver måske \$2,5 mia. i investering og involverer henved 300 mio. indere, der i øjeblikket ikke har nogen, eller ingen pålidelig, elektricitet fra et offentligt net.

Dette er den fjerde fællesfinansiering mellem AIIB og ADB, to store, multilaterale udviklingsbanker i Asien. De andre omfatter M4-motortrafikvejen i Pakistan; et projekt for naturgasproduktion og -distribution i Bangladesh; og en hovedvej omkring havnebyen Batumi, Georgien, landets næststørste by.

Foto: Indiens premierminister Narendra Modi. Foto fra 2015.

Indiens Narendra Modi kommenterer indisk-kinesiske relationer på forum i Skt. Petersborg

6. juni, 2017 – Indiens premierminister Narendra Modi, der talte på en paneldiskussion på Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum (SPIEF), der fandt sted 1.-3. juni, sagde, at den aktuelle, gensidigt forbundne verden og lande – hvilket betød Kina og Indien – kunne have nogle uoverensstemmelser og nogle samarbejdsområder. Press Trust of India (PTI) rapporterede hans kommentarer den 3. juni.

Modi blev spurgt, om Indiens opposition til Kinas Bælte & Vej Initiativ reflekterer dyb uoverensstemmelse i deres relation. Den indiske PM, der var på scenen sammen med Ruslands præsident Vladimir Putin og den østrigske kansler og Moldovas præsident, sagde: »Det er rigtigt, at vi har en grænsetvist med Kina. Men, i de seneste 40 år er der ikke affyret ét eneste projektil pga. af grænsestridigheder.«

Modis udtalelse om både Indiens og Kinas – de to mest folkerige nationer på Jorden – evne til at holde tingene i det rette perspektiv, blev hilst velkommen i Beijing. »Vi har noteret den positive bemærkning fra den indiske premierminister Narendra Modi om den kinesisk-indiske (situation). Vi hilser dette velkommen«, bemærkede talsperson for det Kinesiske Udenrigsministerium, Hua Chunying, under sin faste mediebriefing den 5. juni, rapporterer *The Hindu*. »At de to, store lande, Kina og Indien, opretholder solide og støtte, bilaterale relationer, er af stor betydning.«

The Hindu rapporterede ligeledes 5. juni, at Kinas assisterende udenrigsminister, Li Huilai, havde hilst velkommen de mange møder mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og premierminister Modi og sagde, at »sunde relationer« mellem Kina og Indien ville bidrage »til fred og stabilitet i Asien, så vel som også i Verden.«

Foto: Sammen på scenen på SPEIF: (fra venstre) Ruslands Putin, Indiens Modi, Kinas Xi.

Der står for meget på spil – Det må lykkes!

Leder fra LaRouche PAC, 11. maj, 2017 – Alle mænd og kvinder – og Lyndon LaRouche i særdeleshed – der begriber deres eget, personlige ansvar for menneskehedens fremtid, har i øjeblikket skærpet opmærksomhed på at sikre, at det forestående Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing kommende 14.-15. maj, bliver en succes.

På dette topmøde er en ny og spændende virkelighed, der repræsenterer menneskehedens højeste forhåbninger, i færd med at virkeliggøres. Det største infrastrukturprojekt, der nogensinde er gennemført i menneskehedens historie, er under opbygning; det bringer udvikling til hele sektioner af verden, løfter millioner ud af fattigdom og bringer produktive jobs til millioner af mennesker. Kina har bedt præsident Trump om at deltage i dette storslåede projekt, og det bør USA omgående takke ja til. Det kunne give stødet til, at USA's økonomi kommer op på en ny platform for moderne vareproduktion og moderne infrastruktur.

I sin første telefonsamtale med Kinas præsident Xi Jinping i

dag, sagde Sydkoreas nyvalgte præsident, Moon Jae-in, at hans land i høj grad påskønner Bælt & Vej-initiativet og har forventninger om, at det vil bringe fremgang til nationerne langs dets ruter, inklusive Sydkorea.

Jean-Pierre Raffarin, tidligere fransk premierminister og nuværende leder af det franske senats Udenrigskomite, og som viseligt blev valgt af præsident Macron til at lede den franske delegation, har længe været tilhænger af Bælt & Vej-initiativet, og han forstår i lige grad både dets løfterigdom, men også den fare, verden vil befinde sig i, hvis det får lov at mislykkes. Til kinesiske journalister sagde han den 5. maj, at han ser den Nye Silkevej som et globalt initiativ for fred og samarbejde. Mod en baggrund af en kompliceret og konstant skiftende verdenssituation, bringer Kina fred til verden med sine planer og strategier, der fremmer multi-lateralisme og støtter FN. Raffarin sagde, han håber, Bælt & Vej Forum lykkes med at bringe toppolitikere fra andre vestlige lande nærmere til Bælt & Vej-initiativet.

Ruslands ambassadør til Beijing sagde, at »dette samarbejde må blive basis for dannelse af en ny, international aftegning, nemlig, det eurasiske, altomfattende partnerskab, med deltagelse af et udstrakt antal lande, der er medlemmer af den Eurasiske Økonomiske Union, Shanghai Samarbejdsorganisationen og også med fremtidig udsigt til Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN)«. Han tilføjede, at, ikke alene ville præsident Putin deltage, men også premierminister Medvedev – og sammen med disse to, yderligere tilstrækkeligt mange ministre i den russiske regering til at gøre det muligt for Rusland på regeringsministerplan at deltage i hvert eneste conferencepanel.

Med hensyn til Indien, har Kinas udenrigsminister Wang Yi sagt, at Indien vil være repræsenteret på Forummet, men den indiske regering har tilsyneladende endnu ikke meddelt, hvem, der deltager. Mange indere advokerer for, at premierminister Narendra Modi bør tage af sted. En af disse advokater,

tidligere FN-direktør Mukul Sanwal, stillede i går i avisen *The Hindu* dette spørgsmål: »Vil premierminister Narendra Modi overraske alle og deltage i Kinas 'Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde', der starter den 14. maj? Dette ville være samme form for dristigt initiativ, han tog, da han inviterede ledere fra vore nabolande til sin indsættelse i 2014, men langt mere signifikant.«

På samme måde er det af afgørende betydning, at præsident Trump, en anden leder, der er berømt for dristige initiativer, »overrasker alle og deltager«. Ingen større garanti for verdensfred kunne eksistere, end netop den uventede optræden af både premierminister Modi og præsident Trump i Beijing, den 14. maj.

Da Lyndon Larouche vurderede mange af disse udviklinger her til morgen, svarede han, at, »Jo, men det nye paradigme må fungere. Det må ikke mislykkes; i modsat fald vil der ikke være nogen fremtid for menneskeheden. Der er mange onde ting derude. Dette må lykkes. Det må ikke blive undermineret.«

Foto: Luftfoto over området ved Yanqi-søen lidt uden for Beijing, hvor Bælt & Vej Forum vil finde sted.